Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1916.

Nr. 1.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 30. grudnia 1915 L. 32110/pr. dotyczące ograniczenia sprzedaży i spożywania palonych napojów spirytusowych i niedenaturowanego spirytusu.

Rozporządzenie tutejsze z dnia 7. czerwca 1915 L. 10962/pr. Dz. u. i rozp. kr. Nr. 29 uchyla się, a w miejsce tegoż, aż do odwołania, wydaje się dla całego kraju następujące postanowienia:

§ 1.

Wyszynk palonych napojów wyskokowych jest wogóle zakazany.

Polityczne Władze powiatowe upoważnia się jednak do udzielania przemysłowcom uprawnionym do prowadzenia przemysłu gospodniego, którzy obok uprawnienia do wyszynku palonych napojów wyskokowych (§ 16 lit. A ustawy przemysłowej) posiadają uprawnienie do podawania potraw, albo do podawania kawy, herbaty, czekolady i innych ciepłych napojów i chłodników (§ 16 lit. b i f ustawy przemysłowej) i u których, w ich przedsiębiorstwach przemysłowych, napoje spirytusowe podaje się w sposób wykluczający wszelkie nadużycie, każdego czasu odwołalnych zezwoleń na podawanie na kieliszki palonych napojów spirytusowych z wyłączeniem ordynarnej wódki w dniach

powszednich zatem z wykluczeniem dni niedzielnych, świątecznych jak i targowych, w czasie od 11 do 1 godziny w południe i od 5 do 7 godziny wieczorem.

Zakaz szynkowania obowiązuje także we wszystkie dnie, w których wypłaca się zasiłki państwowe rodzinom powołanych.

Dla poszczególnych hoteli, kawiarń, cukierni, lokalów śniadankowych i schronisk turystycznych może polityczna Władza powiatowa udzielić zezwolenia na dalej idące wyjątki.

Dokument zezwolenia ma być w lokalu przemysłowym w miejscu widocznem przybity. Jeżeli go nie przybito nie wolno podawać trunków spirytusowych.

§ 2.

Drobna sprzedaż (w naczyniach otwartych) palonych napojów spirytusowych jest bez wyjątku zakazana.

§ 3.

Drobny (detajliczny) handel t. j. w naczyniach na sposób handlowy zamkniętych o zawartości poniżej 50 litrów palonymi napojami spirytusowymi i spirytusem niedenaturowanym jest w ogólności zabroniony.

Polityczne Władze powiatowe upoważnia się do udzielania poszczególnym zaufania godnym kupcom w miastach, oraz w gminach wiejskich, położonych w punktach węzłowych ruchu osobowego w każdej chwili odwołalnego wyjątkowego zezwolenia na drobny handel palonymi napojami spirytusowymi i niedenaturowanym spirytusem w dniach powszednich, to jest z wyłączeniem dni niedzielnych i dni świątecznych jak i targowych, jednak tylko w czasie od godziny 9 do 11 w południe.

Od udzielenia takiego zezwolenia wyklucza się także wszystkie te dnie, w których wypłaca się zasiłki państwowe rodzinom powołanych.

Takie pozwolenie wyjątkowe musi być w lokalu przemysłowym w miejscu widocznem przybite. Jeżeli go nie przybito, nie wolno handlu wykonywać.

§ 4.

W handlu hurtownym, t. j. w naczyniach zamkniętych sposobem używanym w handlu o pojemności powyżej 50 liter, wolno palone trunki spirytusowe i niedenaturowany spirytus sprzedawać tylko przemysłowcom, którzy do handlu lub do wyszynku tych napoi są uprawnieni.

Sprzedaż innym osobom jest zakazana.

§ 5.

Osobom, które ani uprawnienia przemysłowego do handlu pędzonymi napojami spirytusowymi albo niedenaturowanym spirytusem ani też do wyszynku tych trunków nie posiadają, dozwolone jest zakupno tych napoi tylko na kieliszki u przemysłowców uprawnionych do wyszynku (§ 1 ustęp 2) albo w naczyniach na sposób handlowy zamkniętych u uprawnionych do drobnego handlu (§ 3) zresztą jest zakazane. Osobom tym jest dalej zakazane pośredniczenie w nabywaniu przez trzecie osoby palonych napojów wyskokowych i niedenaturowanego spirytusu, jak również nabywanie tych napojów z okręgów położonych poza obrębem kraju, o ile nie uzyskano do tego wyjątkowego zezwolenia Władzy politycznej powiatowej.

§ 6.

Osobom wojskowym, nienależącym do rangi oficerskiej, nie wolno podawać palonych napojów spirytusowych ani niedenaturowanego spirytusu ani w szynkach ani w handlach, chyba za okazaniem opatrzonego w dokładną datę poświadczenia Komendy wojskowej, opiewającego na nazwisko oddawcy i oznaczającego ilość napojów.

Takie poświadczenia winien dotyczący przemysłowiec przechowywać należycie uporządkowane i okazać każdej chwili na żądanie organów nadzorujących.

§ 7.

W gminach, w których są kopalnie, nie wolno ani podawać ani sprzedawać górnikom wódki lub niedenaturowanego spirytusu pół godziny przed a godzinę po zmianie szychty.

§ 8.

Podawanie palonych napojów spirytusowych i niedenaturowanego spirytusu osobom młodocianym poniżej lat 16-tu, pijakom nałogowym i osobom już nietrzeźwym, jest najsurowiej zakazane.

Tak samo zakazane jest niepotrzebnie długie przebywanie gości w wyszynkach.

§ 9.

Oberżystom i uprawiającym handel, którzy nie posiadają wymaganego niniejszem rozporządzeniem osobnego zezwolenia do sprzedaży palonych napojów spirytusowych i niedenaturowanego spirytusu nie wolno napojów tych trzymać na składzie w lokalach przemysłowych dla gości dostępnych.

Oberżystom posiadającym po myśli niniejszego rozporządzenia zezwolenie do wyszynku, wolno w lokalach przemysłowych, dostępnych dla gości trzymać napoje pędzone wyskokowe w naczyniach na sposób handlowy niezamkniętych, tylko w czasie godzin do wypoczynku dozwolonych.

§ 10.

Postanowienia tego rozporządzenia obowiązują także związki konsumcyjne.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą po myśli ustawy przemysłowej ewentualnie na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96 grzywną albo aresztem, przyczem odnośnie do przemysłowców może być orzeczona utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 12.

Zajęciu podlegają wszystkie zapasy napojów wyskokowych pędzonych i niedenaturowanego spirytusu, które stoją w bezpośredniej łączności z popełnionem przekroczeniem.

Przeciw przemysłowcom mają zresztą zastosowanie środki przymusowe z § 152 ustawy przemysłowej.

§ 13.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzecim dniu po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 2.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 9. stycznia 1916, L. 633/Z. A. O. dotyczące drobnego handlu mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915. Dz. p. p. Nr. 167. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z 9. września 1915 L. 23281/pr. Dz. u. kr. Nr. 39. przestaje obowiązywać.

§ 2.

Dla drobnej sprzedaży mąki ustanawia się następujące ceny za kilogram:

mąka pszenna chlebowa	50 h
mąka żytnia jednolita	50 h
mąka pszenna kuchenna Nr. II. . . .	66 h
grysik pszenny	88 h
mąka pszenna kuchenna Nr. I. . . .	98 h
mąka pszenna piekarska	118 h

Dla miejscowości, położonych w obrębie dalszym niż 10 km od właściwej kolejowej stacyi dostawy zezwala się ze względu na wyższe koszta dowozu podwyżkę o 2 h na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. instancyi.

§ 3.

Każdy sprzedawca mąki obowiązany jest oznaczyć znajdujące się w lokalu sprzedaży zapasy mąki widocznymi napisami według pojedynczych gatunków, a nadto uwidocznić równocześnie ceny poszczególnych gatunków mąki według wagi.

§ 4.

Każde mieszanie albo inna jaka zmiana jakości mąki, przeznaczonej do sprzedaży jest surowo zakazane.

§ 5.

Każdy sprzedawca mąki ma odpis niniejszego rozporządzenia jakoteż obwieszczenia przewidzianego w § 2. ustęp ostatni umieścić w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

§ 6.

Polityczna Władza I. instancyi, jak i władze policyjne mają prawo przeprowadzać każdej chwili rewizyę w lokalach sprzedaży przez własne organa i umyślnie ustanowionych znawców i pobierać według uznania próbki wyrobów młynarskich do badania.

Sprzedawcy mąki i ich zastępcy są obowiązani udzielać organom władzy i znawcom żądanych przez nich wyjaśnień.

Polityczne władze I. instancyi i władze policyjne są uprawnione użyć do tych czynności organów straży skarbowej, policyi środków żywności i gminnych komisarzy targowych.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915, Dz. p. p. Nr. 167, przez polityczne Władze powiatowe grzywną do 2000 Koron albo aresztem do trzech miesięcy — przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 Koron albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11. stycznia 1916.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 3.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 12. stycznia 1916, L. 334/Z. A. O., którem ogranicza się używanie mleka w przemyśle gospodnio-szynkarskim w obrębie miasta Krakowa.

Na podstawie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z 26. listopada 1915, Dz. p. p. Nr. 345, zarządzam co następuje.

§ 1.

We wszystkich przedsiębiorstwach przemysłu gospodnio-szynkarskiego w okręgu miasta Krakowa nie wolno podawać mleka i napojów, które sporządza się przy użyciu mleka, w czasie od godziny 2. po południu do godz. 7. wieczorem.

Zakaz ten dotyczy także używania preparatów mlecznych, jak mleka sproszkowanego i kondenzowanego.

§ 2.

Dla mniejszych przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego (kawiarni ludowych, kuchni ludowych i t. p.), w których niezamożne warstwy ludności zwykły spożywać mleko i mleczną kawę, jako niezbędny środek żywności, może Magistrat miasta Krakowa, jako Władza polityczna I. instancyi, w pojedynczych wypadkach dozwolić wyjątków od tego zakazu. Wyjątki te mogą z reguły obejmować jedynie czas od godz. 2. do 3. po południu i od godz. 6. do 7. wieczorem.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie winno być we wszystkich lokalach przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego, mleczarniach i cukierniach w sposób wpadający w oczy, na miejscu dla każdego widocznem, wywieszone.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, będą karane przez Magistrat miasta Krakowa, jako polityczną władzę I. instancyi, podług postanowień § 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. listopada 1915, Dz. p. p. Nr. 345.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 4.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 16. stycznia 1916, L. 39526/pr. ex 1915, którem ustanowione w § 2. rozporządzenia tutejszego z dnia 18. sierpnia 1915 L. 20706/pr. Dz. u. kr. Nr. 36 ceny maksymalne cukru w handlu detajlicznym zostają podwyższone.

Na podstawie § 11. rozporządzenia ministeryalnego z 7. lipca 1915 Dz. p. p. Nr. 195 o uregulowaniu obrotu handlowego cukrem zarządzam, co następuje:

Art. I.

W miejsce ustanowionych w § 2. rozporządzenia tutejszego z dnia 18. sierpnia 1915 Dz. u. kr. Nr. 36 cen maksymalnych cukru w handlu detajlicznym ustanawia się następujące ceny maksymalne:

§ 1.

We wszystkich galicyjskich stacyach kolejowych i miejscowościach oddalonych od stacyi kolejowej nie więcej jak 5 klm nie mogą być następujące ceny przekroczone:

I. W obrębie c. k. wyższego Sądu krajowego w Krakowie:

a) jeśli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu:

1 K 3 h za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem cukru kostkowego, na który ustanawia się cenę maksymalną 1 K 5 h za kilogram;

b) w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram:

1) duże głowy . . . . 98 h
2) głowy ponad 3 kg . . . . 99 h
3) głowy poniżej 3 kg . . . . 1 K 1 h
4) kostki w kartonach . . . . 1 K 1 h
5) kostki w skrzyniach . . . . 1 K 1 h
6) mączka w workach po 25 kg i 50 kg . 1 K 1 h
7) grysik w workach po 25 kg i 50 kg . 1 K 1 h

II. w okręgu c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie:

a) jeśli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu:

1 K 5 h za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem cukru kostkowego, na który ustanawia się cenę maksymalną: 1 K 7 h za kilogram;

b) W oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram:

1) duże głowy . . . . 1 K 1 h
2) głowy powyżej 3 klg . . . . 1 K 1 h
3) głowy poniżej 3 klg . . . . 1 K 3 h
4) kostki w kartonach . . . . 1 K 3 h
5) kostki w skrzyniach . . . . 1 K 3 h
6) mączka w workach po 25 kg i 50 kg . 1 K 3 h
7) grysik w workach po 25 kg i 50 kg . 1 K 3 h

§ 2.

W miejscowościach oddalonych od stacyi kolejowej więcej niż 5 klm a mniej niż 20 klm może być do ceny podanej w § 1. doliczony dodatek 2 h na 1 kg, przy odległości powyżej 20 klm 4 h na kilogramie.

Art. II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lutego 1916 r.

C. k. Namiestnik
von Colard, G. d. I., w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.